

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Zemědělský podnik Razová, státní podnik v likvidaci**
sídlem Třanovského 622/11, 163 04 Praha 6- Řepy
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Machem
sídlem Viktora Huga 377/4, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2021 č. j. 3642/21/5100-31462-708633
ve věci daně z nemovitých věcí

takto:

[Zadejte text.]

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 2. 2. 2021 č. j. 3642/21/5100-31462-708633 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce advokáta JUDr. Tomáše Macha, sídlem Viktora Huga 377/4, 150 00 Praha.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 21. 8. 2019 č. j. 1702956/19/3101-70461-809481, jímž tento správce daně ve smyslu § 252 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „daňový řád“) vyrozuměl žalobce o předepsání úroku z prodlení s úhradou daně z nemovitých věcí za zdaňovací období roku 2016. Výše úroku z prodlení činila 5 959 Kč.
2. Žalobce v podané žalobě namítl, že daňová povinnost, se kterou měl být v prodlení, mu za daňové období roku 2016 vůbec nevznikla, a proto s ohledem na § 2 odst. 5 daňového řádu nevznikla ani jeho povinnost platit úroky z prodlení. V době, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, sice byl platební výměr na samotnou daňovou povinnost pravomocný, nicméně probíhalo řízení před krajským soudem a žalovaný měl s rozhodnutím o odvolání ve věci úroku z prodlení vyčkat na výsledek probíhajícího soudního řízení.
3. Dále žalobce v podané žalobě vznesl námitky směřující vůči samotné daňové povinnosti, ve kterých zjednodušeně řečeno namítl, že žalovaný nesprávně interpretoval ustanovení § 4 odst. 3 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z nemovitých věcí“), které věcně omezuje osvobození upravené v § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Žalovaný zaujal názor, že žalobcem užívané pozemky ve vlastnictví státu jsou užívány k podnikání již z toho důvodu, že žalobce je státním podnikem, který se obligatorně zapisuje do obchodního rejstříku, tudíž je podnikatelem ve smyslu § 421 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Podle žalobce je naopak rozhodující faktické využití nemovitých věcí svěřených žalobci.
4. Žalovaný se k podané žalobě věcně nevyjádřil.
5. Dne 31. 8. 2021 byl Krajskému soudu v Ostravě doručen návrh žalovaného na přerušování řízení, když u Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) jsou v současné době pod sp. zn. 4 Afs 93/2021, sp. zn. 4 Afs 94/2021, sp. zn. 5 Afs 92/2021, sp. zn. 5 Afs 94/2021, sp. zn. 8 Afs 121/2021 a sp. zn. 6 Afs 109/2021 vedena řízení o kasačních stížnostech žalovaného, jež byly podány proti rozsudkům Krajského soudu v Brně a Krajského soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje

v Hradci Králové- pobočka v Pardubicích, kterými byla zrušena rozhodnutí o odvolání ve věci státního podniku v likvidaci. Výsledek řízení o kasačních stížnostech podle žalovaného podstatným způsobem předurčí posuzování a rozhodování o této otázce.

6. Dne 13. 8. 2021 bylo Krajskému soudu v Ostravě doručeno sdělení žalovaného o záměru podat podnět k nařízení přezkoumání napadeného rozhodnutí podle § 121 daňového řádu.
7. Žalobce ve vyjádření ze dne 24. 8. 2021 poukázal na rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2021, č. j. 6 Afs 109/2021-44, ve kterém se NSS vyjádřil k samotné daňové povinnosti žalobce a dospěl k závěru, že je nutné vycházet z faktického využití nemovitých věcí, nikoliv jen z formální povahy postavení žalobce jakožto podnikatele. Za této situace proto byla daň vyměřena neoprávněně a tudíž nemohou obstát ani úroky z prodlení.
8. Žalobce podáním ze dne 3. 9. 2021 sdělil soudu, že podle něj nejsou splněny podmínky pro přerušování řízení, když je možno rozhodnout bez zbytečného odkladu.
9. Krajský soud výzvou ze dne 4. 5. 2021 vyzval žalovaného k předložení správního spisu. Žalovaný na výzvu soudu reagoval pouze návrhem na přerušování řízení a správní spis soudu nezaslal. Krajský soud předložení správního spisu žalovaným neurgoval, neboť všechny potřebné skutečnosti jsou patrné z listin předložených žalobcem (zejména z napadeného rozhodnutí a platebního výměru správce daně, které jsou evidentně také součástí správního spisu).
10. Z nich pak vyplývá následující a mezi účastníky nesporný skutkový stav. Žalobce na základě výzvy k podání daňového přiznání podal přiznání k dani z nemovitých věcí za rok 2016, na jehož základě vznikly správci daně pochybnosti o správnosti, průkaznosti, pravdivosti a úplnosti údajů v něm uvedených. Po ukončení postupu k odstranění pochybností stanovil správce daně platebním výměrem ze dne 8. 10. 2018 č. j. 1836820/18/3101-70461-809481 žalobci daň z nemovitých věcí za rok 2016 ve výši 19 727 Kč, proti němuž žalobce brojil odvoláním, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 29. 5. 2019 č. j. 22197/19/5100-31462-708633 a předmětný platební výměr potvrdil. O následně podané správní žalobě proti označenému rozhodnutí rozhodl Krajský soud v Ostravě-pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 18. 12. 2019 č. j. 65 Af 20/2019-35 tak, že rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Tento rozsudek krajského soudu byl zrušen rozsudkem NSS ze dne 21. 1. 2021 č. j. 2 Afs 25/2020-36 a věc byla vrácena Krajskému soudu v Ostravě- pobočka v Olomouci k dalšímu řízení.
11. Daň za zdaňovací období roku 2016 (resp. první splátka této daně) byla žalobcem uhrazena až dne 17. 10. 2018 namísto do 31. 5. 2018. Správce daně proto rozhodnutím ze dne 21. 8. 2019 č. j. 1702956/19/3101-70461-809481 vyrozuměl žalobce o předepsání úroku z prodlení ve výši 5 959 Kč, proti němuž podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
12. Krajskému soudu je z úřední činnosti známo, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě-pobočka v Olomouci ze dne 24. 8. 2021 č. j. 65 Af 20/2019-78 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2019 č. j. 22197/19/5100-31462-708633, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměr vydaný Finančním úřadem pro Olomoucký kraj ze dne ze dne 8. 10. 2018 č. j. 1836820/18/3101-70461-809481, jímž byla žalobci vyměřena daň z nemovitých věcí za zdaňovací období roku 2016.

13. Krajský soud při svém přezkumu v nyní posuzované věci vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a dále zohlednil skutečnosti známé mu z úřední činnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí žalovaného, a to podle § 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Podle ust. § 2 odst. 5 daňového řádu, příslušenstvím daně se rozumějí úroky, penále, pokuty a náklady řízení, jsou-li ukládány nebo vznikají-li podle daňového zákona. Úroky, penále a pokuta za opožděné tvrzení daně sledují osud daně.
15. Podle § 252 odst. 1 daňového řádu, daňový subjekt je v prodlení, neuhradí-li splatnou daň nejpozději v den její splatnosti.
16. Podle § 252 odst. 6 daňového řádu, správce daně může daňový subjekt vyrozumět o předpisu úroku z prodlení platebním výměrem kdykoliv, vyžaduje-li to stav osobního daňového účtu daňového subjektu.
17. Krajský soud předně uvádí, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 75 odst. 1 s. ř. s. zásadně vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Nicméně v tomto řízení může dokazovat (§ 77 s. ř. s.), může vnášet do svého rozhodování i nově dokázané skutečnosti. Kromě toho přihlíží soud i ke skutečnostem, které není třeba dokazovat a které jsou mu známé z jeho činnosti (§ 121 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Proto, pokud soud v tomto řízení, jehož předmětem je zákonnost rozhodnutí ve věci úroku z prodlení, zjistil, že rozhodnutí žalovaného o odvolání proti rozhodnutí o stanovení vlastní daňové povinnosti bylo pravomocně zrušeno, může z této skutečnosti vycházet (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2007, č. j. 2 Afs 30/2007-68).
18. Krajský soud tak zohlednil, že Krajský soud v Ostravě- pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 24. 8. 2021 č. j. 65 Af 20/2019-78 zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2019 č. j. 22197/19/5100-31462-708633, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměr vydaný Finančním úřadem pro Olomoucký kraj ze dne 8. 10. 2018 č. j. 1836820/18/3101-70461-809481. V důsledku této skutečnosti tak rozhodnutí o stanovení vlastní daňové povinnosti žalobce za rok 2016 není pravomocné.
19. V nyní souzené věci proto s ohledem na uvedené a s přihlédnutím k tomu, že úrok z prodlení jakožto příslušenství daně sleduje osud daně (§ 2 odst. 5 daňového řádu), musel krajský soud napadené rozhodnutí zrušit, neboť za situace, kdy není pravomocně stanovena sporná daňová povinnost žalobce, jenž tvrdí, že mu tato povinnost vůbec nevznikla, toto rozhodnutí nemohlo obstát (srov. též v tomto směru ustálenou judikaturu NSS, např. rozsudky ze dne 16. 5. 2007 č. j. 2 Afs 30/2007-68, ze dne 9. 1. 2011 č. j. 9 Afs 4/2012-30, ze dne 23. 4. 2015 č. j. 6 As 126/2014-44 nebo ze dne 31. 3. 2021 č. j. 10 Afs 397/2020-67).
20. Žalobními námitkami ohledně vlastní daňové povinnosti žalobce se krajský soud nezabýval, neboť to v řízení, jehož předmětem je toliko úrok z prodlení s plněním této daňové povinnosti, není možné (srov. např. rozsudky NSS ze dne 25. 1. 2012 č. j. 1 Afs 77/2011-91 nebo ze dne 31. 3. 2021 č. j. 10 Afs 397/2020-67).

[Zadejte text.]

21. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobce ve věci zavázán k náhradě žalobcem účelně vynaložených nákladů. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a dále ve 3 úkonech právní služby zástupce žalobce v podobě přípravy a převzetí zastoupení, podání žaloby a vyjádření žalobce ze dne 24. 8. 2021. Odměna za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění (dále jen „advokátní tarif“) činí 3 100 Kč, celkem tedy 9 300 Kč. Odměnu za vyjádření advokáta ze dne 3. 9. 2021 soud neshledal účelně vynaloženým nákladem, neboť jeho obsahem nebyly věcné argumenty žalobce, ale toliko vyjádření procesního stanoviska k návrhu na přerušení řízení. Dále žalobci náleží za každý úkon právní služby paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a náhrada za DPH ve výši 21% (2 142 Kč) počítaná z částky 10 200 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celkové náklady žalobce tak činí 15 342 Kč.
23. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s. ř. s., §159 a § 168 o. s. ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. za použití ust. § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 22. března 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje